

ת"פ 22298/09 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 17-09-22298 מדינת ישראל נ' פלוני

ת"פ 19-02-22308 מדינת ישראל נ' פלוני

פני כבוד השופט איתן כהן

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

פלוני

הנאשם

גזר דין

כללי

1. הנאשם הורשע על פי הודהתו ובמסגרת הסדר טיעון בכתב אישום בת"פ 17-09-22298 (להלן: "תיק החזקת הסcin") ובכתב אישום מתוקן בת"פ 18-09-22308 (להלן: "תיק תקיפת בת הזוג"). בתיק החזקת הסcin, הורשע הנאשם בעבירה לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"); ובתיק תקיפת בת הזוג, הורשע בעבירה לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין.

2. במסגרת הסדר הטיעון הוסכם שהנאשם יודה ויורשע במיחס לו בשני התקיכים. עוד הוסכם שיוגש תסקير מטעם שירות המבחן. אשר לעונש הוצאה הסכמה כפולה כדלקמן: אם תסקיר המבחן יהיה חיובי, תאמץ המאשימה את המלצת שירות המבחן; בכל מקרה אחר תעזור המאשימה לעונש בן מספר חדש מסר בעבודות שירות לצד מסר מותנה.

עובדות כתבי האישום

3. על פי עובדות כתב האישום בתיק החזקת הסcin, ביום 13.02.2017 סמוך לשעה 10:00, ברחוב שלום עליהם שבירושלים, החזק הנאשם בסcin מחוץ לתחום ביתו או חצריו ולא הוכח כי החזקה למטרה כשרה.

4. על פי עובדות כתב האישום המתוקן בתיק תקיפת בת הזוג, במועדים הרלוונטיים לכתב האישום, היו הנאשם והמתלוננת נשואים ולהם תינוק בן כעשרה ימים. ביום 14.12.2018 בשעה 05:17 או בסמוך לכך, שהתה המתלוננת עם בנה התינוק בבית הוריה. לאחר שניסתה להתקשרות לנאשם זהה לא השיב לה, הגיעה המתלוננת לביתם בירושלים. רק לאחר שדפקה ארכוכת על הדלת, נכנס אותה הנאשם לבית. משנכנסה ראתה כי שורר בבית אי סדר ושאלה על כך את הנאשם. בתגובה, תקף הנאשם את המתלוננת שלא כדין ושלא בהסכםה בכך שזרק אותה על המיטה, אחז בידיה בחזקה והצמיד אותה למיטה.

עמוד 1

פסקין שירות המבחן

5. **פסקין שירות המבחן** הוגש ביום 2020.12.13. כדי לשמור על צנעת הפרט של הנאשם אפרט את עיקרי הדברים בלבד. התסקיר סוקר את הרקע האישי, המשפחתי, והתעסוקתי של הנאשם. הנאשם בן 36, נשוי ואב לילד, עובד בתחום האינסטלציה בחמש-עשרה השנים האחרונות. הנאשם בעל 12 שנות לימוד, ללא תעודה במקצועות. בוגרו הופנה לשירות המבחן לנוער בשל עבירות גנבה ואלימות. הנאשם לא גויס לשירות צבאי על רקע מעורבותו בפלילים והיעדר מוטיבציה.

בהתיחסו ליחסיו עם המתלוונת, מסר הנאשם שהוא חש הערכה כלפייה אולם לצד זאת הירבה לרכיב עמה בעיקר בשל רצונה לצאת ולבנות במועדונים בתדירות של אחת בשבוע. הנאשם מסר שהוא חש תסכול מתפקודה של המתלוונת כאם, ושלל את האפשרות שעמדותיו נובעות מתחושים קנהה כלפייה. עוד מסר שהמתלוונת שיתפה אותו בכוונותיה להתרחש, אך טרם ברור לו אם זו עמדתה הסופית. בשיחה נוספת שהתקיימה עמו, הביע במידה אמביוולנטית בעניין המשך הקשר הזוגי ומספר שהוא חש מושפל.

במהלך השנים השתמש הנאשם בחישובים במסגרת ביולוגיים רפואיים ואלכוהול, וברבות הזמן השתמש באינטנסיביות גם בחישוב ובקוקאין. הנאשם לא שולב בהליך טיפול בקשר לשימוש בסמים. הנאשם שלל שימוש בשנים האחרונות, אך לא הגיע לבדיקה לאיתור שרידי סם שנקבעה לו לשירות המבחן.

לנายนם עבר פלילי הכלול מאסרים בפועל בעקבות הרשעותיו בעבירותים שונים.

בהתיחסו לעבירות התקיפה, מסר שהמתלוונת חודה שהוא בוגד בה ועל כן העילה עליו. הנאשם טען שהוא אינו אדם אלים ושלל נזקקות טיפול הנוגעת להתנהגות אלימה. בשיחה נוספת עם הנאשם, מסר שאשתו שלמה עם רצונה להתרחש אם כי קיימת מוצאה נכונות לשולם בית. המתלוונת מסרה לשירות המבחן בשיחה טלפוןית שכונתה להתרחש מהנאשם, שהאוירה ביניהם תקינה, ושhai אין חשש מפניו.

אשר לתיק החזקת הסכין, הסביר הנאשם שחבר הזמן עבورو את הסכין מחוץ לארץ ומדובר לצורך המשמש אותו לצורכי עבודתו. הוסיף שהבין בדיעבד שאסור היה לו להחזיק בסכין שלא בין יתר כלי העבודה.

שירות המבחן התרשם שקיים סיכון ביןוני להישנות בעבירות.

בالمלצתו, סבר שירות המבחן שיש לגזר על הנאשם **צו של"צ בהיקף של 200 שעות** לצד עונשים מוותניים. זאת, כיוון שקיים צורך לשלול התנהגות אלימה מחד גיסא, ולהטיל עונשה שלא תחמיר את מצב היחסים הזוגי מайдך גיסא.

6. לבקשת ההגנה נשלח הנאשם לשירות המבחן פעם נוספת, לעריכת תסקיר משלים שיבחר את התמונה בקשרו ליחסו של הנאשם לעבירות.

תספир משלים הוגש ביום 04.03.2021.

הנאשם סיפר לשירות המבחן על גירושו מהמתלוננת כחודשים קודם לכן תוך שהציג שומרו על יחס מכובד והגיעו להסכמת הדדיות בנוגע להסדרי הראייה וההסדרים הכלכליים.

בהתיחסו לעבירה מסר שהמתלוננת העירה אותו לפנות בוקר והטיחה בו אשומות שווא שלפיהן הוא בוגד בה. לדבריו חשש להישרט מציפורניה וכן דחף אותה לעבר המיטה והצמיד אותה למיטה כדי להרגעה. הנאשם הבahir שהוא מבין שהתנהגותו עלולה הייתה להיות מצד המתלוננת כאילומות, הצעיר והתרחרט על מעשיו וביקש לקבל עליהם אחריות.

שירות המבחן שוחח עם המתלוננת, שמסרה שהליך הגירושין היה מכובד וקשר עם הנאשם טוב וחובי.
שירות המבחן התרשם שהנאשם הצליח לבטא הכרה ראשונית בהתנהגותו האלימה.

לאור כל האמור, ובפרט נוכח הקשר החובי והמכובד שהתקפה בין הנאשם למתלוננת והחשש להפר את האיזון הנוכחי
במשפחה, **חוור שירות המבחן על המלצתו שלא להטיל על הנאשם ענישה חממית ולהסתפק בכך של"צ לצד עונש מוותנה.**

טייעוני הצדדים וראיות לעונש

7. בא-כוח המאשימה עו"ד רמי בן חמו טען שכיוון שתסקיריו שירות המבחן אינם חיוביים, המאשימה אינה כבולה להסכמה לאמץ את המלצת שירות המבחן. זאת טען כיון שהנאשם לא הגיע למסור בדיקות שتنראייתור סמים, לא הסכים להשתלב בהליך טיפול, לא קיבל אחריות מלאה, השלים את האשמה על המתלוננת, فعل עודין נוטה לפעול באופן אימפליסיבי, ושירות המבחן נמנע מהמליצה טיפולית בעניינו.

ב"כ המאשימה עתר לגזר על הנאשם ארבעה חודשי מאסר בעבודות שירות בכפוף לההתאמתו, מאסר על תנאי ופיקוח למתלוננת.

בטיעונו התייחס לנסיבות ביצוע העבירות, לערכיהם המוגנים שנפגעו ולמידת הפגיעה בהם תוך תוך שהציג ששירות המבחן התרשם מסיכון לבניון להישנות העבירות.

אשר לעבירת החזקת הסיכון טען שיש לקבוע בגין מתחם שבין מאסר על תנאי ועד למספר חדש מאסר ولو בעבודות שירות.

אשר לעבירת תקיפת בת הזוג, טען שהמתחם בגין נעה בין של"צ בהיקף נרחב ועד לשישה חודשים מאסר בעבודות שירות בכפוף לההתאמתו.

אשר לעונש המתאים, טען שלאור עבורי הפלילי של הנאשם, הנתחנים העולים מהتسkidים, וחומרת העבירות, יש מקום אותו באזכור הבניוני התחתון של שני המתחמים.

8. מנגד טען בא-כח הנאשם עוזי גدعון נחום שאין לשחרר את המאשימה מהסתכמה במסגרת הסדר הティיעון לאמץ את המלצת שירות המבחן. לישיטו, טעונו של התובע מייתרים את המהלך שבו נקט בית המשפט עת ביקש תסוקיר משלים לשם הבהתה התמונה ברגעו ליחסו של הנאשם לעבירה. שכן מהתשיקור המשלים עולה שהנ会同 הכיר בחטאו, קיבל אחריות על מעשיו, הביע חרטה והוא מבקש טיפול זוגי.

ב"כ הנאשם ביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן במלואה. בטיעונו התייחס לעתירת המאשימה וטען שבકשתה לגזר על הנאשם מאסר בגין תקיפות אשתו היא הזלה של טענותיה שלא שכן משتمמע מהטעונים שאין דרגות חמורה, הכל חמורה ומצדיק רף של מאסר. ב"כ הנאשם ביקש שלא להתר למאשימה לחזר בה מהסתכמה לאמץ את המלצת שירות המבחן נוכח הנutenberg שעלו בתסוקיר המשלים ובפרט ההכרה בחטא, הכאב על חטא, החפש בטיפול זוגי, וההמלצה המקלה של שירות המבחן. ב"כ הנאשם הציג את תמונה הסיכון לבית המשפט.

דברי הנאשם

9. הנאשם בדבריו לפני השופט שבסיכון שימשה אותו לשם פתיחת מכסים במסגרת עבודתו כמאתר נזילות ואינסטלטור וכיום הוא משתמש בכל אחד שאותו הציג לבית המשפט. הנאשם חתם את דבריו בכך שאמר: " אני מבקש סליחה על מה שקרה ואני מצטער. אני שוכר דירה... אני מחזיק בבית, אני עם הילד חצי שבוע, איך אעשה עובדות שירות?"

דין

תיק החזקת הסיכון - מתחם העונש ההולם

10. בתיק זה נגגו **הערכים החברתיים המוגנים** שעוניים ההגנה על שלום הציבור וביטחונו והשמירה על הסדר הציבורי.

11. לעניין **מידת הפגיעה בעיר המוגן** - לנוכח הסבירו של הנאשם שלפיהם מדובר בסיכון ששימשה אותו לפתיחת מכסים לצורך עבודתו כאינסטלטור ושבמועד תפיסתה לא הייתה מונחת בין יתר כלי העבודה, ספק בעיני אם מדובר בעבירה. ברם משהסכנו הצדדים לכך בלי שהתיק נוהל, אכגד את הסכםם וากבע שמידת הפגיעה בעיר המוגן היא נמוכה.

12. אשר **למדיניות העונישה הנוגגת**: לאחרונה ניתן בבית המשפט העליון פסק הדין ברע"פ 5833/20 **דרדייך נגד מדינת ישראל** (17.09.2020), שבו נדחתה בקשה בקשר לרשوت ערעור של הנאשם שהחזקת סיכון ונידון לארבעה חודשים מאסר בעבודות שירות לצד מאסר מוותנה. זאת לאחר שבמסגרת ערעור המיר בית המשפט המחויז את תקופת המאסר בעבודות שירות שנגזרה על הנאשם למאסר ממש לאחר שהנ会同 לא התיצב לראיונות התامة שנקבעו לו. בהתייחסו לעונש קבוע בהמה"ש העליון כך: "**העונש שהושת על המבקש אינו חריג מדיניות העונישה המקובלת או הרואיה במקרים דומים, והמבקש אף לא טען לכך בבקשתו...**".

בגזר הדין שנית בערכאה קמא (ת"פ (ת"א) 58325-08-16 **מדינת ישראל נגד דרדייך** (10.06.2019)) סקר בית משפט השלום את הפסיקה הנוגעת לעבירות החזקת סכין, ומוצא שזו מגוונת ונעה במנעד שבין צו שירוט ל佗עת הציבור ועד למאסרים בפועל (ועין בהפניות המאזכרות שם). מפסקו הדין עולה שמידת החומרה נגזרת מסוג הסכין, נסיבות החזקתה, נסיבות העבירה בכללותן, קיומן של עבירות נלוות, והסבירו של הנאשם.

תיק תקיפה בת הזוג - מתחם העונש ההולם

13. בתיק זה נפגעו **הערכדים החברתיים המוגנים כدلקמן**:

ערקה הגנה על בטחונה, שלמות גופה, שלמות נפשה, וכבודה של המתלוונת;
וערך הגנה על הביטחון השלים והשלווה בתוך מסגרת המשפחה.

14. לעניין **מידת הפגיעה בערך המוגן**, מצאתי שזו ממוקמת ברף חומרה שאינו גבוה. אין מחלוקת על היכיון שבמעשה. מדובר בפרץ אלימות שספגה המתלוונת מהנאשם, אלימות אשר השפילה אותה ופגעה בכבודה כadam וכאישה. עם זאת, האלימות הייתה רגעית וחד פעמית, לא הותירה חבלות, לא הייתה קשה ואכזרית, ולא כללה התעללות מתמשכת.

15. בחינת **מדיניות הענישה הנוגעת למלמדת שהוטלו על נאים בעבירות אלימות במשפחה עונשים** למנוע רוח שבין מאסר על תנאי לצד עונשים נלוויים ועד למאסר ממש לצד עונשים נלוויים. יכולה מהפסיקה נגזרו העונשים בהתחשב בטיבם ואופיים של מעשי האלימות, חומרתם, תדרותם, הנזקים שנגרמו בעטיהם, מסוכנותו של הנאשם, השילוב שבין עבירות האלימות במשפחה לעבירות נוספת, ונסיבות העבירות בכללותן.

וראו בשינויים המחויבים את פסקי הדין שלhallן: רע"פ 1884/19 **שמרייז נגד מדינת ישראל** (14.03.2019); רע"פ 3077/16 **פלוני נגד מדינת ישראל** (02.05.2016); עפ"ג 921-02-15 **פלוני נגד מדינת ישראל** (30.04.2015); ע"פ 8394-12-13 **מדינת ישראל נגד פלוני** (13.02.2014); ת"פ 14730-03-14 **מדינת ישראל נגד פלוני** (10.04.2013); ת"פ 36202-02-12 **מדינת ישראל נגד קבשה** (14.02.2016).

הסדר הטיעון

16. כאמור באו הצדדים בהסדר טיעון מסווג "רף עליון מותנה". במסגרת ההסדר הוצב תנאי כפול שלפיו אם תסקרו המבחן יהיה חיובי תסכים המאשימה להמלצת שירות המבחן. בכל מקרה אחר, תגביל המאשימה את טיעוניה למאסר בעבודות שירות לצד מאסר על תנאי בכפוף לההתאמתו של הנאשם. ההסדר אינו מגביל את ההגנה לטעון כאוות נפשא על פי כל אחד מהתרחישים.

17. תיקון 113 לחוק העונשין (להלן: "**תיקון 113**") שענינו הבנית שיקול הדעת השיפוטי בענישה, אינו מתיחס להסדרי טיעון. נשאלת אפוא השאלה מהו היחס בין הסדרי טיעון לעקרונות תיקון 113 והאם יש

ליישם את מתוֹהַ הבניית הענישה גם על הסדרי טיעון או שמא מדובר בשתי מערכות שיקולים נבדלות זו מזו המוליכות לעיתים למסקנות שונות באשר לעונש הרואי לנאים.

בסוגיה זו נשמעו שתי גישות בפסקת בית המשפט העליון (ראה: ע"פ 8109/15 **אביטן נגד מדינת ישראל** (2016.06.09); ע"פ 2524/15 **שפרנובייך נגד מדינת ישראל ואח'** (19.07.2016); ע"פ 512/13 **פלוני נגד מדינת ישראל** (04.12.2013)).

לאחרונה נפסקה החלטה בסוגיה בע"פ 1902/19 **אסלין נגד מדינת ישראל** (31.05.2020) שלפיו הורה בית המשפט העליון שיש לקבוע מתחם ענישה גם במסגרת הסדר טיעון. נקבע שאין צורך בקביעת מתחם מבון הפורמלי אלא בצורה "רכה" ולשם קבלת מידע והקשר לעונש הרואי היה לקבוע בהסדר. עוד נקבע שמתפקידה של התביעה להסביר לבית המשפט ولو בתמצית מהו שיקוליה עת כרתה את הסדר הטיעון וכונגזרת משיקולים אלה יתאפשר לבית המשפט ליתן את המשקל הרואי להסדר ולמידה שבה עליו לתת דעתו למתחם העונש הרואי ולעקרונות תיקון 113.

18. עוד נקבע בהלכה הפסקה שככל יטה בית המשפט לכבד הסדרי טיעון המובאים לפניו, זולת במקרים חריגים שבhem לא מתקיים איזון ראוי בין טובת ההנהה שמעניק הסדר הטיעון לנאים ובין התועלת שיש בעונש המוצע במסגרת ההסדר, לאינטראס הציבורי (להלן: "**נוסחת האיזון**") (ע"פ 1958/98 **פלוני נגד מדינת ישראל** (25.12.2002)).

ודוק, נקודת המוצא בבחינת הסדר טיעון היא העונש המוצע בו. במסגרת הבדיקה יבחן בית המשפט האם העונש המוצע הוא פרי של איזון נכון בין טובת ההנהה המוענקת לנאים - בהשוואה לנורמות הענישה המקובלות ובהתחשב בחומרת העבירה, נסיבותיה, ונסיבותיו של הנאשם - ובין התועלת שיש בעונש לאינטראס הציבורי, בהתחשב במטרת שלשלמה גובש ההסדר.

בע"פ 11/11 **פלוני נגד מדינת ישראל** (13.02.2013) הדגיש בית המשפט העליון את השיקול הקשור בפגיעה שתיגרם לנאים אם ידחה הסדר הטיעון נוכח החלטתו להודיע ולוותר על ניהול הליך מלא.

19. לאחר שנתי דעתו לנסיבות הקשרות בביצוע העבירה, לערכים החברתיים שנפגעו ולמידת הפגיעה בהם, וכן למדיניות הענישה הנהוגת, מצאתי שטוווח הענישה שהוצע בהסדר הטיעון מצוי בתוך מתחם העונש ההולם שהייתה קובע אלמלא ההסדר.

20. למורת שהמאמינה לא התייחסה במפורש לנימוקי הסדר הטיעון, ניתן להניח מטייעוני הצדדים שהnimoki נוגעים לשיקולי עילות וחיסכון בזמן, מניעת הצורך להעמיד את המתלוונת על דוכן העדים על כל הכרוך בכך, שיקום המשפחה, וחילוף הזמן הנוגע להחזקת הסcin.

21. משקלתי את כל השיקולים הרלוונטיים בהקשר זה מצאתי את הסדר הטיעון במתכונתו הכללת - מazon, סביר, וمبוסס על שיקולים ראויים - ועל כן החלטתי לאמצו.

22. בהתיחס למחלוקת שנתגלעה בין הצדדים בשאלת האם התסקרים חיוביים או שאינם חיוביים, סבורני שבמקרה זה ההכרעה בין עמדות הצדדים מיתרת את הצורך להזכיר גם בשאלת זו.

אף על פי כן אעיר שהמונה "特斯קירות חיובי" אינו ברור די הצורך עדיף להימנע משימוש בו במסגרת הסדרי טיעון שכן כמו במקרה שלפנינו יש בתסקרים פנים לכואן ולכאן.

לפיך טוב תעשה המאשימה אם תעדייף את השימוש בפרמטרים ברורים ומדויקים כגון: קבלת אחריות, סיכון נמור להישנות העברות, מסוכנות נמוכה, סיכון שיקום, המלצה עונשית שיקומית וכו'ב.

23. משבחנתי את עמדות הצדדים ונימוקיהם השתכנים עלי שבהינתן שהנאשם והמתלוונת כבר התרחשו והחיכוך ביניהם פחת, ובהינתן שהם הורים לילדים משותפים וצפויים להמשיך ולשתחף פעולה בעתיד, הרי שיש להעדיף את השמירה על יציבות הקשר ביניהם על פני מיצוי הדיון עם הנאשם. הדברים אמרורים בפרט על רקע המלצה שירות המבחן שסביר שהטלה ענישה מחמירה עלולה להפר את האיזון החובי שהושג במשפחה ובכך נמצא ששכחה של ההחמרה יצא בהפסדה.

עוד אוסיף שהרגשות הנדרשת מעסוק בעבירות אלימות בתחום המשפחה מחייבת במקרים המתאים שבהם לא נמצא חומרה יתרה בעבירות וקיים סיכון ממשי לשיקום היחסים במשפחה, להעניק מעמד בכורה לאינטרס טובת המשפחה וכן סבירתי שיש לנוהג במקרה זה.

גם תיק החזקת הסcin אין מטה את הקפ אל עבר ההחמרה שלא טענה המאשימה שכן מידת הפגיעה בערכיהם המוגנים בעבירה זו נמצא נמוכה ומаз שנעברה חלפו לעלה מרבע שנים.

מסיבות אלה, במנגד שבין עיתרת המאשימה לעיתרת ההגנה, אימצתי את עמדת ההגנה שאף היא חלק מהסדר הטיעון.

24. בובאי לבחון את סבירותו של הסדר הטיעון, Zakfati לחובת הנאשם את מידת הפגיעה בערכיהם המוגנים ואת הרשותתו הקודמתו.

אשר להרשעות הקודמות, בשנת 2019 הורשע הנאשם בהפרעה לשוטר (עבירה משנה 2017) ודינו נגזר למאסר על תנאי.

בשנת 2012 הורשע ב-10 תיקי סחר בסמים (עבירות משנה 2012) ודינו נגזר למאסר בן 14 חודשים לצד מאסר על תנאי.

בשנת 2005 הורשע ב-8 תיקים בעבירות סמים שונות לרבות סחר בסמים (עבירות משנה 2002 ו-2004) ודינו

נגור לצו של"צ, לצד מסר על תנאי וצו מבחן.

25. לזכות הנאשם התחשבתי בהודאותו, בקבלת האחריות, בחרטה שהביע, וביחסים החוביים והמכבדים שנרכמו בינו למתלווננת מАЗ הלין הגירושין.

26. בהמשך לכך, בחרתי את נימוקי הסדר הטיעון ואת העונש המוצע בו, ולאחר שבדקתי את כל השיקולים הרלוונטיים בהקשר זה, מצאתי שהסדר הטיעון סביר, מובס על שיקולים ראויים ו邏輯יים את נוסחת האיזון דלעיל ועל כן החלטתי לאמציו.

27. לא מצאתי הצדקה לגזר על הנאשם פיצוי למתלווננת כעתירת המאשימה שכן מדובר בסטייה מהסדר הטיעון. כאמור על פי הסדר נקבע שאם תסקיים המבחן לא יהיה חובי תגביל המאשימה את טיעוניה למסר בעבודות שירות לצד מסר על תנאי. מכאן שלא הוסכם על רכיב פיצוי.

סוף דבר

28. לאחר שנתי דעתי לנسبות כולן אני גוזר על הנאשם את העונשים כדלקמן:

א. **שירות לתועלת הציבור בן 200 שעות**, בהתאם לתכנית שיגיש שירות המבחן בתוך 30 ימים. שירות המבחן יהיה רשאי לשנות את מקום ההשמה ללא צורך בפניה לבית המשפט.

בהתאם כאמור בסעיף 71(ה) לחוק העונשין, הנאשם מזוהה בזאת שעליו למלא אחר הוראות צו השל"צ שם לא כן, יהיה צפוי לתוכאות האמורות בסעיף 71 לד לחוק העונשין, קרי, בית המשפט יהיה רשאי לבטל את הצו ולהטיל עליו עונש אחר במקומו.

ב. **מסר בן ארבעה חודשים שאוטו לא ישא הנאשם אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים מהיום עבירות אלימות למעט איום וירושע בה בתוך התקופה או לאחריה.**

מצירות בית המשפט תמציא את העתק גזר דין לשירות המבחן למבוגרים.

זכות ערעור לבית המשפט המחויז בירושלים בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ט' ניסן תשפ"א, 22 מרץ 2021, במעמד הצדדים.

